TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI K. E. HEIKKINEN
A. B. MÄKELÄ

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuoleman-ilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
AUG. NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Lähenevän asevelvollisuuspakon varalle

Hiljattain voimaanastunut asevelvollisuuspakko pannaan käytäntöön näinä päivinä, jolloin alkaa niiden tarkastus joiden kohdalle arpa on langennut. Luonnollisesti moni sellainen, joka ei hyväksy asevelvollisuuspakkoa, mutta kuitenkin on tullut palvelukseen määrätyksi, koettaa pelastua siitä esittämällä vapautusvaatimuksen. Ja kun siinä suhteessa täytyy menetellä niiden säädösten mukaan, joita sotavirasto on laatinut, **koska vain niiden mukaisesti tehdyt esitykset otetaan huomioon**, niin selostamme ne tässä vielä kerran.

Tämän yhteydessä olkoon edelleen huomautettu, että asiassa ei ole hätäiltävä. Jokaisen joka saa kutsun mennä tarkastettavaksi, on mentävä ja **vasta sen jälkeen jos lääkärit tarkastuksessa hyväksyvät miehen voi asianomainen esittää vapautusvaatimuksensa.**

Siitä millä perusteella anoo vapautusta, riippuu mille lautakunnalle anomus on esitettävä, sillä **kauntien vapautuslautakunnat eivät käsittele vetoomuksia, joissa vaaditaan vapautta sen perusteella että henkilö työskentelee jollakin määrätyllä teollisuusalalla**, jonka työläisiä mahdollisesti vapautetaan. **Minkään teollisuusalan työläisiä ei vapauteta muuten kuin yksityisinä henkilöinä, joten jokaisen joka aikoo vaatia vapautta, on esitettävä persoonallinen vaatimuksensa.**

Lehtemme numerossa 166 on julaistu täydellinen selostus siitä, mitkä syyt oikeuttavat vapautusanomuksen.

Sen jälkeen kun virallinen lista on julastu, on asianomaisella seitsemän päivää aikaa esittää vaatimuksensa ja vaatimuksen esityksen jälkeen vielä kymmenen päivää, jona aikana saa esittää todistuksia vaatimukselleen.

Muistettava on, että vain kauntin virastoista hankituilla kaavakkeilla tai niistä tehdyillä jäljennöksillä voi vaatimuksensa esittää.

Samoin on muistettava, että jos paikallinen lautakunta ei vapauta, niin siitä voi vedota ylempiin, aina presidenttiin saakka. Jokaisella paikkakunnalla löytyy aina joku jota voi käyttää neuvonantajana, ellei itse käsitä miten on meneteltävä.

Henkilö joka ei ole saanut vapautusta, ei sillä ole vielä kutsuttu palvelukseen, vaan ilmotetaan siitä erikseen silloin miehen on ilmoittauduttava.

Porvaristoko verottaisi itseään?

Eilen selitimme miten vähän on toiveita siitä, että porvaristo alkaisi verottaa itseään sotavaroja saadakseen; sanoimme sen olevan samaa kuin kehottaa sen itse hirttämään itsensä. Ja yhtä vähän on toiveita senkään esityksen hyväksymisestä, jolla koetetaan saada kaikki yli kolmen tuhannen dollarin vuotuiset sisääntulot pakkoluovutetuiksi ja käytettäviksi sotilasten palkkojen korottamiseen.

Sellaisilla esityksillä on tosin jonkinlainen agitatoorinen merkitys, koska niiden yhteydessä tulee aina yhtä ja toista sellaista esille, jota ei mahdollisesti muuten huomattaisi, ja mikäli niitä siis kannatetaan, tulee sen tapahtua juuri tämän puolen takia, eikä siksi että niitä todellakin voitaisi ajaa lävitse.

Eikä niillä lävitseajettuinakaan olisi sellaista merkitystä, kuin niillä usein oletetaan olevan. Niillä ei olisi mitään vaikutusta porvariston luokkamahtiin, sillä sadan dollarin kuukausipalkalla toimiva sotilas on yhtä vankka luokkavallan tuki kuin paikatonkin, ellei liene vankempikin.

Porvaristo ei tarvitse militarismia sotilaitten eduksi, vaan sotilaita omien etujensa takia ja siksi se pakkoluovuttaakin niiksi työväenluokan jäsenet ja pakottaa sen luokan myöskin kantamaan koko kuorman. Sen tarkotus voidaan määritellä yhdellä sanalla: **rikastuminen**, ja rikastuakseen mahdollisimman pian, menettelee se siten että hallitus lainaa rahaa ja antaa takuuksi kiinnityksen tulevien sukupolvien tuotantokykyyn. Aivan äskettäin annettiin sellainen, ja nyt suunnitellaan jo toista, ja sama tulee jatkumaan niin kauan kuin porvariston luokkamahti säilyy. Edellisissä kiinnityskirjoissa ei ennätä muste kuivua kun jo suunnitellaan toisia.

Ei ole mitään keinoa jolla voisimme sälyttää militarismin aiheuttaman taakan porvariston omille harteille. Emme voi siirtää sitä jonkun toisen luokan harteille, ja siksi täytyykin toimia sen kokonaan poistamiseksi.

Siinä köyhälistön tehtävä, mutta se on mahdollinen vasta kapitalismin kukistuessa, jolloin porvariston luokkamahtikin kukistuu.

Ne "ulkopuoliset agitaattorit"

Seattlen raitiotieläisten lakossa, — samoin kuin muissakin nykyisissä lakoissa — on taas uudelleen esiintynyt se sama väite, jonka työnantajat tavallisesti esittävät aina silloin kun työläisten järjestyminen on kysymyksessä. Se kuuluu: Emme me vastusta työläistemme järjestymistä, mutta me emme salli että ulkopuoliset agitaattorit tulevat tekemisiin sen järjestön kanssa.

Mitkä ulkopuoliset agitaattorit?

Mitään sellaisia kuin ulkopuoliset agitaattorit ei työväestöön nähden voi olla kysymyksessäkään, ellei ole kysymyksessä joku yläluokkalainen, joka on tullut työväenliikkeen mukaan työväestön harhaanjohtamistarkotuksissa. Kaikki työväenjärjestöjen toimessa toimivat agitaattorit ja järjestäjät toimivat työväenliikkeen sisäpuolella ja yhtenäistä tarkotusperää varten, ja milloin toisin toimitaan, on hyvä syy epäillä, että työväestön luokkaedut eivät olekaan kysymyksessä, kuten valitettavasti toisinaan on ammattiliikkeen piireissä laita.

Ei ainakaan sellaisissa tapauksissa, joissa työväestö pyrkii järjestymään koko maata käsittävään teollisuusliittoon, voida puhua ulkopuolisten agitaattorien vaikutuksesta.

Mutta saadakseen järjestymistoiminnan merkityksettömäksi, vähentääkseen järjestön voimaa niin paljon kuin mahdollista, milloin ei järjestymistä voida enää tykkänään kieltää — ja sellainen tilanne vallitsee nykyisin — turvautuvat riistäjät viimeiseen valttiinsa: syytteeseen ulkopuolisista agitaattoreista.

Sellaisen väitteen esittäminen on riistäjien heikkouden merkki. Niillä ei ole silloin enää käytettävänään muita voimakeinoja ja siksi ne turvautuvat niinkin naurettavaan selitykseen, kuin edellämainittu on.

Juuri ulkopuolisiin työläisiin liittyminen tekee työväestön voimakkaaksi, sillä siten syntyy todellinen luokkajärjestö ja sellaisen avulla saadaan paljon aikaan. Sellainen järjestö, joka muodostuisi riistäjien suunnitelmien mukaan ja toimisi siten kuin he ohjaavat, täysin erillään muista työväen järjestöistä, on tuskin muodostamisen arvoinen Sellaisella ei ole työväen järjestön luonnetta, eikä sellaisten perustaminen nykyisten teollisuusolojen vallitessa ole ollenkaan tarkoitustaan vastaava. Mutta juuri siinä onkin se syy, miksi riistäjät sellaisia järjestöjä hyväksyvät ensitilassa. Ne ovat heikoimpia, niitä ei tarvitse pelätä.

Nykyajan vaatimuksia vastaavat vain laajat teollisuusjärjestöt, sellaiset, joihin liittyy jokainen saman alan työläinen, ja sittekin vielä pitää eri järjestöjen välillä vallita voimakas luokkasolidarisuus, sellainen joka tarpeen tullen panee kaikki pyörät seisomaan.

Sellainen järjestö kun käsittää tehtävänsä työväestön luokkaliikkeen palveluksessa, tai paremmin sanoen sellainen järjestö kun muodostuu luokkatietoisista työläisistä ja toimii yhdessä työväenliikkeen valtiollisen haaran kanssa, niin työväestönkin ääni alkaa kuulua yhteiskunnan valtasuhteiden muovailussa; silloin alkaa työväestökin tuntea itsensä joukoksi, jolla on yhteiskunnassa muutakin kuin orjan velvollisuuksia.

Ja kutka ovat ne jotka esittelevät että työväestön jollakin määrätyllä alueella ei saisi liittyä yhteen etujaan valvomaan jonkun toisen alueen työläisten kanssa? Etupäässä yhtiöt, joiden osakkaat kuuluvat kaiken mailman kansallisuuksiin, siis ovat kaikkialla "ulkopuolisia". Kysymyksessä oleva Puget Sound Traction, Light & Power Co. on juuri sellainen yhtiö, sen omistavat bostonilaiset kapitalistit: Stone & Webster yhtiö, jonka työläisille ei myönnetä järjestymisoikeuksia missään.

Sellaiset ulkopuoliset riistäjät ovat ensimäisinä esittämässä väitteitä, että työväestö on "ulkopuolisten agitaattorien" vaikutuksesta tehneet lakon.

Kun Coloradon hiilenkaivajat järjestyivät ja siellä alettiin New Yorkissa asuvan Rockefellerin eduksi ihmisjahti, niin selitettiin sielläkin että ulkopuoliset agitaattorit olivat villinneet työväestön. Samoin oli laita Kuparisaarella, samoin nyt Buttessa ja länsirannikon jokaisella tukkikämpällä, joissa ei ainakaan ole tuskin koskaan näkynyt yhtään ainoaa työpaikan omistajaa. Kuinkahan monella kämpällä lienee Weyerhaeuser esim. käynytkään, mutta ulkopuolisista agitaattoreista kyllä puhutaan; niistä osaavat puhua kunnallisvirkailijat ja poliisit alhaisimpaan vanginvartijaan saakka, joka toisten määräyksestä vartioi haltuunsa uskottua ulkopuolista agitaattoria.

Mutta ne ovatkin kaikki ulkopuolisten etujen palveluksessa. Ne palvelevat työväenluokalle vierasta luokkaa ja kaikki sen toimenpiteet ovat vastakkaisia työväestön eduille.

Kuka omistaa rautatiemme ja teollisuuslaitoksemme? Tuskin missään sen paikkakunnan kapitalistit joilla laitos sijaitsee; — joitakin sellaisia nurkkaliikkeitä lukuunottamatta, joita teollisuuslaitoksista puhuttaessa ei kannata ottaa huomioon. Nykyajan teollisuuslaitokset ovat jättiläisyhtiöitä, suuria kansainvälisen kapitalistilauman omistamia liikkeitä, joiden omistajia voidaan löytää jokaisesta suurteollisuusmaasta, ja sellaisten omitsajilla ei siis ole mitään asiallista syytä puhua ulkopuolisista agitaattoreista.

Mutta sittekin kuuntelee osa työväestöstä näiden porvarien lakeijain juttuja ulkopuolisista agitaattoreista, huomaamatta ollenkaan, että todellakin he ovat tekemisissä kokonaan ulkopuolisten voimien kanssa.

Kun yhteiskunnalliset suhteet kerran määrätään paikallisen työväestön tahtoa lukuunottamatta, niin silloin on työväestölläkin vain yksi mahdollisuus valvoa etujaan: tunnustaa vain yhden kokonaisuuden, luokkansa ja toimia aina sen etujen mukaan.

Lakkojupakkaa

Kuten Seattlen kirjeessä mainittiin jo pari päivää sitte, on sikäläinen osasto tuominnut Toverin toimituksen suhtautumisen nykyiseen lakkotaisteluun ja lähettänyt julaistavaksi seuraavanlaisen kirjelmän:

Toverin toimitukselle.

Seattlen S. S. Osasto n:o 5 viralisessa kokouksessaan t.k. 19 p:nä keskusteli Toverin toimituksen suhtautumista parhaallaan riehuviin lakkotaisteluihin ja yleensä sen suhtautumista taloudellisten järjestöjen toimintaan. Ensistäänkin pahoteltiin sitä seikkaa, että Toveri ei seuraa oman kirjeenvaihtajansa kautta tämänkään rannikon työtaisteluja, ja vaikka sillä on uutistoimisto täällä Seattlessa, ja vaikka toimitus ja liikkeenhoitaja ovat antaneet vakuutuksia että he katsovat että toimisto lähettää uutisia ja pitää kirjeenvaihdosta huolen, sellaista ei kuitenkaan ole liikkeen puolelta tapahtunut ja nyt, jos koskaan, niitä uutisia pitäisi olla.

Kaikki olivat myös yksimielisiä siitä, että se tapa millä Toverin toimitus käsittelee taloudellisten järjestöjen toimintaa niiden osanotossa työtaisteluihin ja etenkin juuri parhaallaan käynnissä oleviin taisteluihin, on enempi vahingollista kuin hyödyllistä taisteleville työläisille. Toimitus, samalla kun se sanoo "vakavan sanan vakavassa asiassa" varottaen erimielisyyksistä, joita työnantajiston käytyrit lietsovat työläisten kesken, se itse samassa hengenvedossa tekee sitä. Mitä muuta voisi olla se, että toimitus viime aikoina kerta toisensa perästä ottaa puhuakseen I. W. W.-liitosta, sen menettelytavoista ja periaatteista tavalla, joka jos mikään synnyttää katkeruutta taistelussa olevien työläisten kesken. Toimitus on unohtanut tykkänään sosialisteille ja etenkin niiden sanomalehdille kuuluvan tavan: työväen järjestön toimintaa on arvosteltava äänilajissa, joka kokoo, yhdistää joukkoja omiin järjestöihin, mutta kun nämä järjestöt joutuvat käytännölliseen luokkataisteluun, voimain koetuksiin riistäjien kanssa, silloin on järjestöjen vikain haku ja kritiseeraus jätettävä. Se koskee yhtä hyvin I. W. W:tä kuin muitakin järjestöjä. Tämä ei tarkota että väärinkäytökset lakkojen johdossa j.n.e. eivät saisi tulla julki lakon aikanakin, ne ovat tuotavat julki peittelemättä, mutta on jätettävä toiseen aikaan sen tai tämän järjestön joskus kirjoitetun tai sanotun lauseyhdistelmän vatkaaminen. Osastomme mielestä on toimituksen yritys valmistaa maaperää sille, että nyt taistelussa olevat työläiset häviäisivät taistelussaan I. W. W:n omaisuudenhävittämisoppien syyksi, ikäänkuin porvaristo ei käyttäisi työläistaistelijain tuhoamiseksi kaikki ne keinonsa, mitkä se luulee itseään hyödyttävän, olivatpa ne taistelijat vaikka valkonauha-yhdistyksen nimellä, jos ne vaan taistelevat etuisuuksia työväelle.

Toimitus sanoo, että I. W. W:n johto on työnantajiston kätyrien käsissä: "sen urkkijat ja kätyrit voivat saada käsiinsä koko liikkeen johdon, kuten nyt onkin laita —". Onko niin? Mikäli me tunnemme lännellä parhaallaan käytävän taistelun luonnetta, on sen johto liiton taistelevien työläisten käsissä ja laukkien vetely tähän on huono peitos(?) yritys näiden joukkojen herjaukselle. Tämän joukon toimihenkiloitä me tunnemme koko monta täällä, samoin tunnemme Haywoodia, mutta emme tiedä todellakaan että nämät olisivat "santarmeja" eikä urkkijoita ja kätyreitä, mutta jos ne sitä ovat, on toimituksen velvollisuus lukijoitaan kohtaan, joita on I. W. W:ssä koko paljon, ja eritoten koko työväenliikettä kohtaan, paljastaa ja todistaa ne siksi. Silloin on toimitus tehnyt hyvän palveluksen työväenasialle, muuten se on laukkien ja westerlundien tapaista räkyttelyä. Summassa jos vain päästellään syytteitä johtajain pahuudesta, tehdään juuri sitä mitä porvaritkin: kyllähän te joukot olette "all right", mutta ne johtajanne. Se on keino kylvää toivottomuutta ja epäluuloa taistelevien työläisten keskuuteen. Se on voittoa riistäjille. Ei kelpaa, että voidaan todistaa I. W. W:n jäsenen eli jäsenien antautuneen porvarien aseeksi, sellaista on tapahtunut ja tapahtuu missä työväen järjestössä tahansa.

Kirjottaessaan Grays Harborissa alkaneesta Timberworkers Union lakkokutsusta, sanoo toimitus myös tietävänsä, että siellä on samalla teollisuusalalla jonkinlainen I. W. W:n osastokin ja että tämä "jonkinlainen" osastokin yhtyisi vaatimaan 8-tunnin työpäivää j.n.e. Tietääkö toimitus myöskin noiden unioiden voimasuhteet ja vaatimukset? vai miksi se puhui "jonkinlaisesta" osastosta, jolle toimitus näki hyväksi antaa ohjaavia tolveita?

Me emme puhu I.w.w:läisinä, vaan vallankumouksellisina sosialisteina, ja me vaadimme että meidän lehtemme tulee kyetä seuraamaan työväenliikettä sellaisena kuin se todella esiintyy; ellei se sitten kykene, se lakkaa olemasta vallankumouksellinen työväenlehti. Me olemme käsittäneet, että Toverin on oltava sitä. Jos me joukot, jotka olemme tämän lehden pystyttäneet, annamme edelleen jatkua sellaisen taloudellisten järjestöjen kaivelun, syyttelyn ja vikojen haeskelun silloinkin kun nämä järjestöt taistelevat, vaatimat— että tämän on koottava joukkoja järjestöihin, vajoo se pois tehtävästään, jota sen oli suoritettava.

Seattlen S. S. Osaston n:o 5:nnen määräyksestä:
J. Hannula, Leo Leino.

Jos Seattlen osasto olisi pysytellyt tosiseikkojen turvallisella maaperällä, niin koko tämä ikävä juttu olisi vältetty. Jos se olisi seurannut edes yhtiömme sääntöjä, niin silläkin olisi koko tämä pyykki lehden palstoilla vältetty. Kun se kerran näkee, että nykyinen toimitus ei kykene "omien kirjeenvaihtajien avulla seuraamaan tämänkään rannikon työtaisteluja", niin olisi se saanut siihen korjauksen sääntöjen mukaan vetoomalla johtokuntaan, joka tällaisissa tapauksissa saadaan koolle muutamassa päivässä.

Kun lähemmin tarkastaa tämän tuomion sisältöä, ei voi olla huomaamatta syytöksen teennäisyyttä. Tuntuupa siltä kuin olisi tässä kysymyksessä samanlainen juttu kuin joku aika takaperin Berkeleyssä, jossa toimituksen menettelyä väärin tulkitsemalla ja osaston jäsenistön ollessa kokonaan tietämättömänä asian todellisesta laidasta, saatiin aikaan paheksumislause, joka jälestä päin huomattiin tarpeettomaksi Täällä on mahdoton ajatella, että Seattlen osaston jäsenistö todellakin olisi saanut noin nurin kurisen käsityksen niistä kirjotuksista joissa toimitus on käsitellyt täkäläistä lakkoa ja yleensä taloudellisten järjestöjen toimintaa. Tällä jutulla tehtiin s. s. järjestön vihollisille se palvelus, jota siellä niin kipeästi kaivataan.

Mitä niihin syytöksiin tulee joita Seattlen osasto esittää, ovat ne enemmän tekastuja kuin todellisia. Seattlen osasto kai tietää, että toimituksen käytettävänä **ei ole kirjeenvaihtajia**, samoin kuin senkin, miksi niitä ei ole. Se myöskin tietää, että **Seattlessa ei ole toimituksen käytettävänä uutistoimistoa** syistä jotka ainakin tämän vastalauseen allekirjottajille lienevät tunnettuja. Toimitus ei ole millään "vakuutuksella" luvannut katsoa, että toimisto lähettää uutisia. Kirjeenvaihdosta huolehtiminen kuuluu tietenkin toimitukselle, mutta parhaalla tahdollakaan se ei ole kyennyt sellaista hankkimaan ainakaan Seattleen, ja mikäli tätä asiaa käsitetään, siksi että sikäläinen osasto ei ole ottanut huolehtiakseen siitä. Erikoiskirjeenvaihtajan palkkaaminen tätä juttua varten olisi ollut välttämätön, mutta sitä ei ole ennätetty saada, eivätkä entiset kokemukset kirjeenvaihtajan sinne saamisesta ole ensinkään rohkaisevia siinä suhteessa. Seattle on juuri niitä paikkoja, joissa kirjeenvaihtajille on koetettu maksaakin, mutta siitä huolimatta ei niitä ole saatu. Samoin on Seattle myöskin niitä paikkoja, joissa on Toverin taholta seurattu juuri I. W. W.-liiton juttuja ja **niistä maksettu enemmän kuin minkään muun jutun seuraamisesta koko Toverin olemassaolon aikana.** Everettin jutussa meillä näet oli siellä oma kirjeenvaihtaja, eikä kai voine syyttää ainakaan ensimäistä, etteikö se olisi käyttänyt tilaisuutta hyväkseen sanotun toiminnan maalaamiseksi mahdollisimman loisteliailla väreillä, jopa niinkin että eräitä "interjuuveja" taisi mennä paperikoriinkin liiallisen "lennokkuutensa" vuoksi.

Allekirjottaneen kontolle lankeaa "se tapa, jolla toimitus käsittelee taloudellisten järjestöjen toimintaa niiden osanotossa työtaisteluihin" niin tässä lakossa kuin muissakin mitä minun aikanani on toimituksen taholta Toverissa käsitelty, joten siis syytteetkin voidaan kohdistaa minuun, ja jos tarpeelliseksi nähdään, puhdistaa lehti sellaisesta turmiollisesta "tavasta".

Mutta jos sitä "tapaa" tarkastetaan **tosiseikkojen — nimittäin sen valossa mitä täällä todella on sanottu** — eikä joidenkin olettamuksien valossa, niin se ei ole "enempi vahingollista kuin hyödyllistä taisteleville työläisille." Kyllä asianlaita on päinvastoin, käsitetäänpä sitä **nyt** tai ei.

Lakkolaisille on sangen tärkeä, että ne **eivät luota sellaisiin johtajiin, jotka saarnaavat omaisuudenhävittämisoppeja.** Ja **nämä opit** eivät ole mitään "joskus kirjotetun tai sanotun lauseyhdistelmän vatkaamista", **vaan seikkoja, jotka nyt painavat yleisen mielipiteen vaa'assa enemmän kuin koskaan ennen**, sillä **nythän** käyttää porvaristo lakkolaisia vastaan juuri **niitä, vaikka lakkolaisilla ei ole mitään tekemistä niiden kanssa.** Jonkun vaaran paljastaminen käy päinsä parhaiten silloin, kun vaara on olemassa todellisena, eikä vain teoreettisena, kuten omajsuudenhävittämisopit ennenkuin porvaristo niitä nyt alkoi toteuttaa. Nyt käsitetään, miten vaarallisia ne ovat, eikä sillä suinkaan lakkolaisten rintamaa hajoteta eikä kasvateta katkeruutta **sellaisissa aineksissa, jotka haluavat käsittää kaikki ne voimat, joiden kanssa ovat tekemisissä.**

Jos Seattlen osasto todellakin on sitä mieltä, kuten esim. Leino oli silloin kun Seattlen osaston omaisuus oltiin juuri ryöstämäisillään, niin antaa se lakkolaisille väärään johtavan neuvon. Se herää jonakin aamuna pinkertonien järjestämään mellakkaan samoin kuin se eräänkerran herättyään kuuli samaisten pinkertonien järjestämästä "puhevapaustaistelusta", jossa pahaa-aavistamattomia työläisiä lahdattiin kuin karjaa.

Jos vastalauseen suunnittelijat tahtovat käsitellä Toverin tätä juttua koskevia kirjotuksia **väärentämättä niiden ajatuksia**, niin olen valmis vastaamaan niistä milloin tahansa ja missä tahansa. **Niissä** ei ole sanallakaan mainittu, että **lännellä nykyisin vallitsevan lakon johto** olisi santarmiurkkijain käsissä. **Päinvastoin on varotettu lakkolaisia pitämään silmällä, että sellaista ei voisi tapahtuakaan.** Eihän lakon johto ole edes Haywoodinkaan käsissä, koska muutama päivä sitte tiedotettiin, että liiton päämajasta ei ole lakkoa julistettukaan, ja liiton virallinen äänenkannattajakin sanoo saaneensa erikoissähkösanoman **Seattlesta, jossa** Lumberworkers Industrial Union No. 500 on julistanut puutavaratyöläisten yleislakon.

Vastalauseen esittäjät ovat siis hienosti väärentämällä Toverissa esitettyjä ajatuksia, onnistuneet saamaan Seattlen osaston jäsenistöön sellaisen käsityksen, että täällä olisi selitetty **lakon johdon** olevan santarmiurkkijain tai laukkien tai haywoodien käsissä. Sellainen menettely saattaa johtaa samanlaiseen tulokseen kuin Californian singletaksarien juttukin, riippuu vain siitä miten rehellisessä tarkotuksessa juttu on alettu. Jos vastalauseen esittäjät ovat liikkeellä tarkotuksella yhteisesti Toverin kanssa työskennellä lakon voittoon saattamiseksi, niin tämä "erimielisyys" ei jatku tämän pitemmälle, sillä voin vakuuttaa, että **täältä** ei tulla millään tavalla vahingoittamaan lakkolaisten asemaa. Mutta jos tarkotus on "neuvoa" **heidän mielestään** periaatteellisesti liian itsepintaiseksi käyvää toimitusta,

MAILMANKATOMUKSIA

RIVIT TAAJENEVAT.

Toveritar Sanna Kannasto, S. S. Järjestön luennoitsija, ilmottaa että hänen käydessään puhumassa Black Diamondissa, Wash., siellä herätettiin uudelleen eloon entinen s. s. osasto. Mukaan liittyi heti 11 jäsentä. Uuden osaston ensimäinen kokous pidetään t.k. 29 p:nä.

Tervetuloa. Rintamassa tarvitaan.

KÄARMEITTEN KÄRÄJÄT.

Päivälehti kertoo, että "Amerikan suomalaiset sanomalehtien edustajat ja toimittajat ovat tämän kuun 15—17 päivinä pitäneet Chicagossa yhteisen kokouksen, jossa on harkinnan alaisena ollut sangen monia sanomalehtiemme sekä henkisiä että aineellisia puolia koskevia kysymyksiä. — Osanottajia on ollut useilta puolelta maata, kokouksen meno rauhallista ja tuloksien toivotaan olevan sekä yleisölle että sanomalehdille edullisia ja tärkeitä."

Siinä kokouksessa ei ole ollut edustajia suomalaisista sosialistilehdistä, jotka ovat ainoat mainitsemisen arvoiset sanomalehdet mitä tässä maassa suomenkielellä ilmestyy. Edustettuina ovat olleet vain ne elämän ja kuoleman vaiheilla hoippuvat jätteet mitä "useilla puolella maata" — ehkä maan allakin — vielä on olemassa ennen verraten vaikuttavasta porvarillisesta suomalaislehdistöstä.

Nyt on mustain voimien aika toimia, ja toimia joutuin; huomenna se voisi olla jo myöhä. Kokouksessa "harkinnan alaisena" olleet asiat eivät nähtävästi siedä päivänvaloa, koska niistä ei ole rohjettu sanallakaan julkisuudessa hiiskahtaa. Siksipä meillä on lupa arvailla.

Päättäen eräistä Päivälehden jotain erikoista tarkottavista kirjotuksista ja sen sekä Pohjan Tähden ilkuvasta mielihyvästä, milloin viranomaisten santarmitoimenpiteet ovat kohdanneet Työmiestä ja Raivaajaa, on tuossa salakähmäisessä kokouksessa muiden "sanomalehtiemme sekä henkisiä että aineellisia puolia koskevain kysymysten" ohella käsitelty myös kysymystä eräitten sanomalehtiemme "hengen päälle käymisestä," s. o. virkanyrkin iskujen ohjailemisesta jollakin soveliaalla tavalla, noin vaan kaikessa hiljaisuudessa. Siihen viittaa sekin, että asiantuntijaksi oli hankittu tällä alalla ansiokkaaksi tunnustettu "Salat-Julki" Mustonen Canadasta. Että kokouksen meno hänen läsnäolostaan huolimatta on ollut "rauhallista", tuntuu kyllä uskottavalta, sillä ymmärtähän pahinkin pakkoluovuttaja, ettei niin köyhällä sakilla kuin meikäläisten nappisaksalehtien edustajilla ja toimittajilla ole mitään ottamista.

ROSVOJA JA PETTUREITA VASTAAN.

Maatalousministeristön apulaissihteeri Carl Vrooman on toimittanut julkisuuteen katkeran lausunnon niistä maamme liikemiehistä, jotka kiskovat ylettömiä voittoja sodan takia, samalla kun tuhannet amerikkalaiset panevat henkensä alttiiksi valihaudoissa. "Jok'ikisessä maamme suurkaupungissa on vaarallinen tory-, junkkeri- ja taantumuksellisjoukkue, joka ei kuulu mihinkään puolueeseen, vaan seuraa joko pörssirosvojen mustaa taikka taloudellisella alalla keinottelijain keltaista lippua", hän sanoo. Vrooman leimaa nämä ainekset todella Saksaa puoltaviksi, ne kun ehkäisevät maamme taloudellista edistystä. Näitä taantumuksellisia vastaan hän vaatii vapaamielisten kaikista puolueista nousemaan vaaliaikoina, kehuen tällaista vaaliliittoa "oikeitten amerikkalaisten välirauhaksi".

— Ja sitä se tosiaan onkin lapsellisessa lyhytnäköisyydessään. Innostuttamalla edistysmielisiä askaroimaan niin tuiki mahdottomassa tehtävässä kuin yksilöllisen riiston poistamisessa tästä kokonansa yksityisriistolle perustuvasta yhteiskunnasta, — se ei muuta kuin estää ja viivyttää ihmisiä yhtymästä ratkaisevaan taisteluun sosialismin punaisen lipun johdolla, joka lippu sittenkin on ainoa yksityisetuiliun poistamista todella tarkottava ja jonka johdolla se tarkotus varmasti saavutetaankin.

AJAN MERKKI SEKIN.

Asevelvollisuuslain ollessa esillä Canadan parlamentissa ehdotti George P. Graham, yksi liberaalipuolueen johtomiehistä, asian lykkäämistä siksi, kunnes "on ryhdytty toimenpiteisiin niiden verottamiseksi, jotka parhaiten kykenevät maksamaan, sekä Canadan teollisuuslaitosten, kulkuneuvojen ja yleisten tuotantolähteitten järjestämiseksi sillä tavoin, että ne tulisivat mahdollisimman suureksi hyödyksi mäalle ja sodankäynnille ynnä alentaisivat Canadan väestön elinkustannuksia". Ehdotus tuli hyljätyksi 78 äänellä 61 vastaan. Ja sepä se juuri on huomioon otettava asia, että sellaisessa keljujen politikoitsijain pesässä kuin Canadan parlamentissa noinkin repäsevä ehdotus hyljättiin ainoastaan 17 äänen enemmistöllä.

Vaalit ovat tulossa, ja voimmepa jommoisellakin varmuudella ennustaa että tämä ja muut samansuuntaiset ehdotukset tulevat valtavalla enemmistöllä hyväksytyiksi, jahka kansa pääsee niistä äänestämään — se osa väestöä, jonka kannettavana kaikki sodan rasitukset ja kärsimykset ovat olleet.

VIRKISTÄVÄÄ.

Meksikossa oleva Saksan konsuli lähetti pohjoisen sotilaspiirin ylikomentajalle kenraali Gonzalesille pyynnön, että hän vapauttaisi erään vangiksi ottamansa Saksan alamaisen. Anomuksen konsuli kirjotti diplomaattisen tavan mukaan "keisarillisen Saksan hallituksen ja hänen majesteettinsa keisarin nimessä." Kenraali Gonzales käski sihteerinsä vastaamaan, että "semmoinen konsuli, hänen keisarillinen hallituksensa ja keisarinsa joutavat mennä helvettiin".

Ihan samaa ajatusta ovat niinsanotut diplomaatit koettaneet sanoa toisille hallituksille, paitsi omalleen, aina siitä asti kuin diplomatiaa on oliut olemassa, mutta ovat sitä sanoessaan käyttäneet niin monimutkaista ja koreaa kieltä, ettei "yhteinen kansa" ole päässyt selville heidän oikeasta tarkotuksestaan. Mutta